

és alkalmazott joggyakorlatot. Magánjogunk feldolgozásánál ez a lehető legszerencsésebb vezérlő szempont. Ahol nincsen feltétlen erővel törvény és ahol a szokásjog egyetlen érzékelhető és megfogható tanusítója a bírói gyakorlat, ott természetes, hogy néhány magánjogi kodifikációnk szabálya is az idők során a jogelmélet anyagává halványodott és eleven életre a törvényben foglalt jogtételek, csak úgy, mint a magánjog legtöbb nem kodifikált szabálya, abban az alakban kerülnek, amelyet a bírói ítéletek formálásán keresztül a judikatúra útján nyernek.

Ma tehát a magyar jog a Kúria gyakorlatában él. És így az a rengeteg határozat, amely könyvünkben összegyűjtve élénk táru, nemcsak a jogalkotó gyakorlat fejlődésének tükrö, minden rendszeres tanulmánnyal elevenebben ható jogtörténeti emlék, hanem maga a *ius vigens*, az élő magyar magánjog teljes foglalata.

A könyv korszerűségének dokumentuma, hogy már teljesen a magánjogi törvénykönyv tervezetének rendszerében jelentkezik. A feldolgozás e módjának nemcsak az a gyakorlati előnye van, hogy praktikus jogász könnyebben találja meg kutatásai tárgyát és hogy a rendszer megszokásával vérévé válik a nagy kodifikáció gondolatmenete, de továbbmenő jogalkotási és teoretikus haszonnal is jár, mert azzal, hogy a joganyagokat a tervezet rendszerébe gyűjti, csoportosítja, plasztikus utmutatást ad a forrongásban levő, fluktuáló és alakuló kodifikációs tevékenységnek.

Régi gyakorlati megfigyelés az, hogy valamely tudományos munkára fordított lelkiismeretesség és gondosság, legszembeötlőbb külső próbája, a függetlenül jelentkező tárgymutató teljessége és pontossága. Könyvünk részletes tartalomjegyzéket, betűrendes tárgymutatót, külön döntvénymutatót és a Mt. és a Bsz., valamint az első szöveg egybevetésére alkalmas mutatót ad, amelyek rendkívül emelik a könyv hasznavehetőségét

A most megjelent I. kötet, amely a személyi, családi és dologi jogot tartalmazza (függelékben és lakásbérleti jogszabályokkal) e hóban követni fogja a kötelmi és örökjogot feldolgozó második befejező kötet.

Dr. Varannai István

Magyary Géza. Emlékbeszéd. A Magyar Jogászegylet 1929 október 20-i teljes ülésén elmondta: *dr. Fabinyi Tihamér.* (Magyar Jogászegyleti értekezések.) Magyary Géza neve a magyar jog fejlődésének egy korszakát jelképezi. A polgári perjog elméleti kiépítése terén alapvető munkát végzett, majd élete későbbi korszakában ugyanilyen feadatot töltött be a nemzetközi jognak választott bírósági, ma annyira aktuális és döntőfontosságú területén. A tanítvány meleg

érzése, subjektív meghatottsága mellett, megoldja azt a feladatot, amelyet maga elé tűz és amelyet minden emlékezés részére helyesen állít fel célkitűzésül: az életrajzon és a működés ismertetésén felül meg kell állapítani az egyéniség munkájának jelentőségét és azt az útmutatást, azt a tanulságot, azt az eszmei értéket, melynek élete és munkája a szimboluma. A személyen túl meglátni a küldetést, melyért élt és amiben a sorsnak eszköze volt. A beszéd tartalmilag és formailag is jeles alkotás. Meglátja azt a nagy fontosságot, melyet a magyar perjog tudományosítása jelentett és azt a meleg érzést és igazságszeretetet, mely a nemzetközi választott bíróság döntéseinek kötelező erejéért folytatott harcokban őt erősítette. Röviden ismerteti Magyary alapvető elméleteit és azok jelentőségét. Magában megszívlelendő, amit Fabinyi a perjogi reform szükségéről mond: „Magyary igen lényeges elméleti alapelveken nem értett egyet a Pp. felfogásával, de ennek ellenére kiváló nagy alkotásnak tekintette azt és mindig ellene volt ötletszerű korai megváltoztatásának . . . A bajok különben főleg abban rejlenek, hogy a per vezetésére és gyorsítására vonatkozó leghatékonyabb perjogi szabályok a papíron maradtak és nem vitettek át az életbe . . . Nem új eljárási szabályokat kell készíteni, hanem a létező szabályokat kell a törvény papirosáról az életbe átültetni.“ Sapienti sat. Sz—i.

Dr. Siehermann Bernát, a Magyar Általános Hitelbank és a Takarékpénztárak és Bankok Egyesülete jogtanácsosa, most ünnepelte születésének 70. évfordulóját. A pénzügyi hiteljogászok illusztris vezérférfiának tiszteletére ebből az alkalomból a Takarékpénztárak és Bankok Egyesülete ünnepi tanulmányorozatot publikál dr. Siehermann TEBE-beli munkatársainak tollából. Az emlékkönyvben foglalt értekezéseket dr. Hegedüs Loránt értekezése nyitja meg „A relativitás elve az adótanban“ címmel. Az ezt követő tanulmányokban dr. Bátor Viktor: „Pénztartozások szabályozása a polgári törvénykönyvben“, dr. Cukor Gábor: „Vasúton fuvarozott áruk elzalogosítása“, dr. Görög Frigyes: „Az egyetemleges jelzálogjog“, dr. vitéz Jármay Pál: „A takarékoság nemzetgazdasági jelentősége“, dr. Kohner Artur: „A telekkönyvi ranghely előzetes biztosítása“, dr. Kresz Károly: „A bankári érdekképviseltek nemzetközi együttműködése“, dr. Nyári Jenő: „Az elzalogosított részvényen alapuló szavazójog kérdéséhez“, dr. Nyári Pál: „A takaréketétkönyvek jogi vonatkozásairól“, dr. Nyulászki János: „Ügyvédtípusok“, dr. Proszwimmer Béla: „A jelzálogjog reformja és fennálló általános magánjogunk“, dr. Szendey Béla: „A cégbíró és a cégbiztos“ címmel a hiteljog egy-egy fontos részletkérdése nyer éles analitikai megvilágosítást. Az